

6e Jaargang.	No. 1.	30 Januari 1923.
<h1>SUCCULENTA</h1>		
Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.		
Secretariaat : G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.		

Nieuwjaar 1924.

Het is ons niet mogelijk allen, die met de jaarswisseling ons gelukwenschten, persoonlijk te beantwoorden, weshalve wij hen, die ons zulke hartelijke felicitaties deden toekomen, hiermede vriendelijk dankzeggen.

Wij wenschen wederkeerig al onze Leden voor 1924 het beste toe en hopen dat dit jaar vol moge zijn van goede verrassingen en voorspoed met de verzamelingen en dat het voor ieder persoonlijk een *goed* jaar moge zijn. HET BESTUUR.

Verslag over het jaar 1923.

Hoewel onze Voorzitter in het laatstverschenen Decembern timer reeds een terugblik gegeven heeft over de afgelopen 5 jaren, willen wij toch in het bijzonder over het pas geëindigde jaar nog een kort overzicht geven, zooals wij dit telkenjare gewoon zijn.

Op 1 Januari 1923 bedroeg het ledental 213. Dank zij de ijver van vele leden, konden dit jaar 80 nieuwe leden worden bijgebracht. Wegens bedanken, door overlijden en niet betalen der contributie moesten 30 leden worden afgevoerd, zoodat het ledental met 50 vooruitging en thans 264 bedraagt.

Natuurlijk breidden de werkzaamheden van het secretariaat zich dientengevolge ook weer uit en daar onze vrije tijd zeer beperkt is, moesten sommige leden misschien wel eens enkele dagen op antwoord wachten, doch, naar wij vertrouwen, zal men ons dit niet kwalijk nemen.

Onze Voorzitter stond voortdurend in correspondentie met tal van vooraanstaande mannen op succulentengebied in binnen- en buitenland, waardoor het hem mogelijk was ons orgaan te verrijken met tal van belangrijke en oorspronkelijke bijdragen.

De Penningmeester belastte zich ook dit jaar weer met de verzending van gratis-stekken aan onze nieuwe leden. Dat dit, benevens het gewone vereenigingswerk, heel wat drukte met zich meebracht, bewijst wel het feit, dat in het afgelopen jaar door hem 227 poststukken (monsters, brieven, enz.) werden verzonden. De voortdurende toename van ons ledental bewijst echter ten duidelijkste hoe ons streven algemeen waardeering vindt en het is daarom, dat wij met genoegen op den ingeslagen weg hopen voort te gaan, al roepen wij nogmaals onze leden toe: „draagt allen eveneens uw steentje bij tot den gestadigen opbouw van „Succulenta”.

Vele Leden gaven geregeld blijk van hun ijver en belangstelling door zoo nu en dan een nieuw lid op te geven, en zoo konden

met ingang van dezen jaargang ook al weer een 28-tal leden worden bijgeschreven. Dit stemt tot dankbaarheid, vooral als we dan een schrijven ontvangen als het volgende : „Als ieder lid nu eens één nieuw lid aanbracht, zou dit niet het mooiste geschenk zijn voor het bestuur bij de herdenking van het eerste lustrum ?”

Inderdaad, als elk lid gemiddeld eens één nieuw lid aanbracht, wat met weinig moeite gemakkelijk gaat, dan zou daardoor niet alleen de taak van het bestuur verlicht worden, doch de vereeniging in haar geheel zou er groot voordeel van hebben. Dan kan „Succulenta” nog mooier gemaakt worden dan het in 1923 was, hoewel wij ons bewust zijn, gegeven te hebben wat wij konden geven. Doch, zooals onze Voorzitter in: „Ons eerste lustrum” (zie vorig nummer) reeds mededeelde en ook uit het in dit nummer opgenomen verslag der bestuursvergadering blijkt, willen wij dit jaar *nog meer* doen !

Om echter onze plannen volledig uitvoering te kunnen geven, moeten wij op voldoende financieële steun kunnen rekenen. Dit wil niet zeggen, dat zulks tot dusverre niet het geval was, integendeel ! Maar toch doen wij bij dezen nog eens een vriendelijk beroep op de hulp van onze leden, vooral op die der meerge-
goeden.

Dan zou ons plan volledig kunnen slagen en zou „Succulenta” op haar eerste lustrum trotsch mogen zijn.

En dan nóg een vriendelijk verzoek: *zend Uw bijdrage nog deze maand aan onzen Penningmeester toe !* (Zie mededeelingen Penningmeester op bladz. 16). U bespaart ons daardoor onnoodig uitschrijven van kwitanties en alle uit het incasseeren voortvloeiende drukte, terwijl wij reeds aan het begin van het jaar weten, hoe het met onze financiën staat, wat voor den goeden gang van zaken beslist noodig is.

Wij vertrouwen, dat allen, naar hun beste vermogen, zullen mede werken den bloei onzer vereeniging te bevorden.

Namens het bestuur,

DE SECRETARIS.

Verslag van den Penningmeester over 1923.

Ontvangsten.		Uitgaven.	
Saldo 1922.	50.48	Drukkosten Succulenta	577.75
Contributies	803.57 ⁵	Porti verzending . . .	67.20
		Adresstrooken	8.80
		Girobilj. en kwitanties	8.60
		Porti Penningmeester.	15.57
		” Voorzitter	12.50
		” Secretaris	40.96
		Cliché's	5.50
		Papier, enveloppen enz.	14.35
		Bestuursverg. (reisk.).	24.40
		Saldo 1923	78.42 ⁵
	854.05 ⁵		854.05 ⁵

Rotterdam, 31 Dec. 1923.

J. M. VAN DEN HOUTEN, Penn.

Bovenstaande cijfers kloppen met de door mij aangehouden contra-boekhouding, zoodat wij onzen Penningmeester dank kunnen brengen voor zijn richtig beheer.

Huizum, Jan. 1924.

G. D. DUURSMA, Secr.

Onze gedoornde vrienden.

Door J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

Wat wij noodig hebben, dat zijn *afbeeldingen*, véél *afbeeldingen*; hoe minutieus een beschrijving alleen ook is geredigeerd, het blijft steeds voor den leek moeilijk, zoo niet onmogelijk, zich alle afwijkingen die een soort kenmerken tegelijkertijd voor te stellen en zich zodoende een samenhangend beeld van de plant te vormen, zoodat wellicht door niemand een met de werkelijkheid overeenstemmende plant „gedacht" kan worden naar de in de literatuur voorkomende schriftelijke gegevens.

Als niet de camera of de teekenstift medehelpen, dan komen wij er niet! —

Dit was de conclusie waartoe een paar toevallig bijeenzijnde Cactusvrienden kwamen, nadat enkele niet-geïllustreerde werken over de Familie der *Cactaceae* geraadpleegd waren en ieder, na lezing van de diagnose eener bepaalde plant, zich die anders voorstelde dan de anderen, wat treffend bleek toen in een buitenlandsch blad een afbeelding er van gevonden werd en een herhaalde grondige bestudeering van de beschrijvingen noodig was voor en aler de identiteit bleek.

Het is al jaren geleden en schrijver dezes, die mede van de partij was, kon de juistheid dezer conclusie niet tegenspreken en zou liefst dadelijk aan de samenstelling van een dergelijk werkje begonnen zijn.

Inderdaad heb ik toen dan ook een voor dit doel geschikte copie vervaardigd, doch deze mocht nimmer gedrukt het licht aanschouwen door de onmogelijkheid om de benoodigde cliché's bijeen te krijgen zonder dat dier kosten al te zeer drukten.

Sedert werd de Nederlandsche Vereeniging van Vetplantenverzamelaars opgericht én heb ik in het Maandblad „Succulenta" der Vereeniging een aantal artikelen, deels geïllustreerd, over de *Cactussen* en andere *Vetplanten* en hun behandeling gepubliceerd.

Eveneens verschenen van mijn hand,

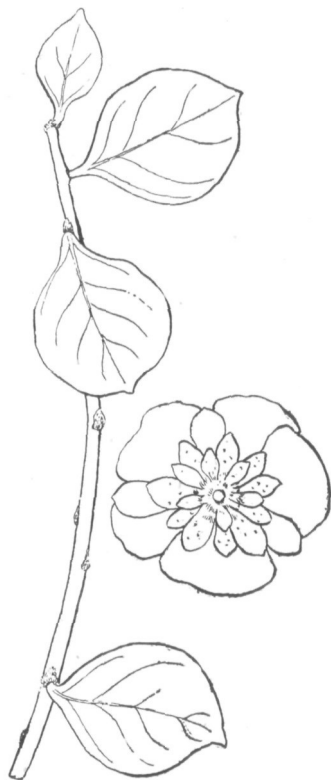

fig. 1. *Pereskia colombiana*
Br. et Rose spec. nov.

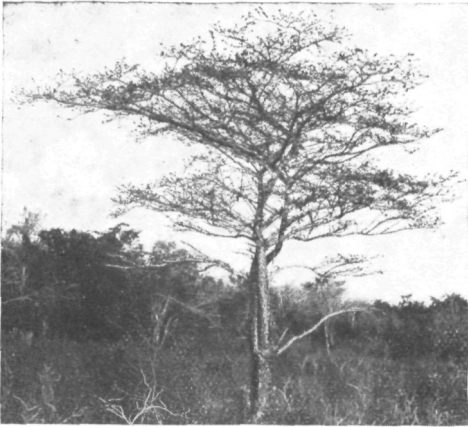

fig. 2. *Pereskia cubensis* Br. et Rose.

brengen, daar uitteraard de tekst in beide de hoofdzaak uitmaakt, waardoor het aantal illustraties veel kleiner is geworden dan wenschelijk mag heeten en 't valt te begrijpen, dat ik bleef uitzien naar een gelegenheid om aan het lang geleden gevormde voornemen uitvoering te geven.

Ik acht mij gelukkig te kunnen mededeelen dat ik door de publicatie van deze „praatjes bij plaatjes van Cactussen" een stukje nader tot dit doel gekomen ben.

Daar de zoeven door mij genoemde deeltjes van de Serie „Weten en Kunnen" mijn inziens voldoende gegevens bevatten over de cultuur enz. der *Succulenten* en ik deze regelen als een soort vervolg daarop beschouw, zal men hier vergeefs zoeken naar wenken dienaangaande.

Hoofdzaak zijn thans de afbeeldingen die voor zichzelf spreken en gelegenheid bieden om nader kennis te maken met onze zoo schoon bloeiende en zoo uiterst vreemd gevormde gedoornde vrienden : *de Cactussen*.

Vooraf enkele woorden over de

i) *Uitgave: Uitg.-Mij. Kosmos te Amsterdam en Uitg.-Mij. v.h. firma W. van Gorkum te Assen.*

Prijs f 0.75 per stuk.

in 1923, twee deeltjes in de Serie „Weten en Kunnen", Afdeeling „Plant, bloem en vrucht" ¹⁾ nl. no. 77 *De Vetplanten* en no. 86 *Cactussen*, in welke beide deeltjes de verzorging, een weinig systematiek enz., der *Succulenten* beschreven wordt.

Hoewel deze boekjes zeer in den smaak van het publiek vallen, is dit toch nog niet wat ik gaarne had willen

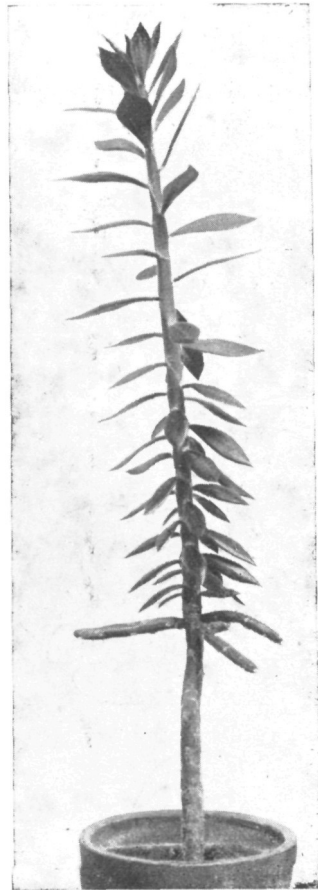
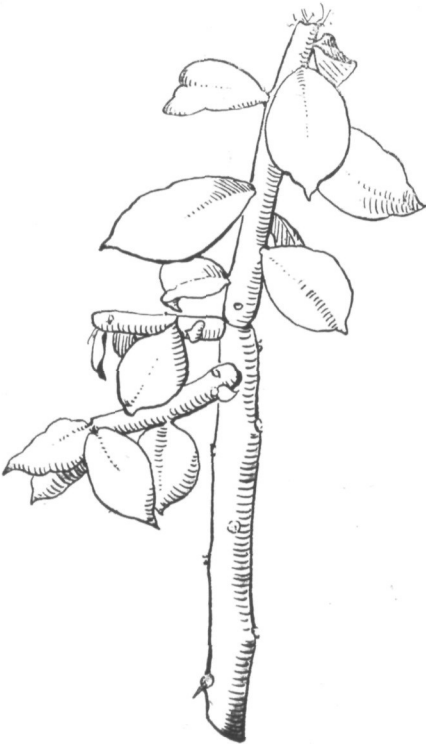

fig. 3. *Pereskopsis velutina* Rose.

fig. 4.

Pereskia porteri (Brandeg) Br. et Rose.

cliché's. Deze zijn voornamelijk ontleend aan Britton and Rose's „*The Cactaceae*“, de prachtige Monographie der Cactusfamilie, die in 1919 begonnen, voor kort met het 4e deel beëindigd werd. 2)

Veel over dit schoone werk mede te deelen heeft geen doel, toch mag ik niet nalaten er nogmaals de aandacht op te vestigen, want het wil mij voorkomen dat het, wellicht omdat de prijs nogal hoog is, niet voldoende bekend is.

Ik geloof niet dat het ooit mogelijk zal zijn dat een ander boek over de *Cactussen* deze uitgave zal evenaren, laat staan overtreffen. Meer dan duizend afbeeldingen zijn, over de 4 deelen verspreid, opgenomen, daaronder zijn ware kunstplaten in zwart en een groot aantal

2) Uitgave van het Carnegie Institution of Washington te Washington D. C. (U. S. A.)

Quiabentia zehntneri Br. et Rose.

in kleuren uitgevoerd onder aanwending der meest moderne technische methoden.

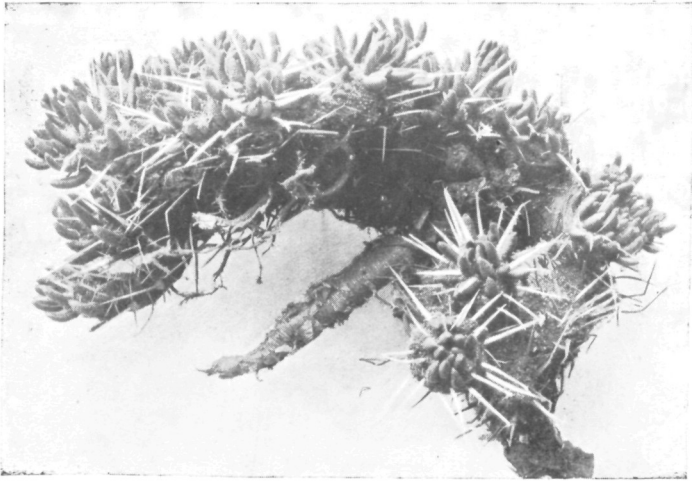

fig. 6. *Maihuenia valentinii* Spegazz.

Welnu, de hierbij afgedrukte cliché's zijn dezelfde die dienden voor de tekstillustraties in deze Monographie en werden mij door Dr. J. N. Rose, een der bewerkers, met even zeldzame als royale welwillendheid namens het *Carnegie Institution* te Washington D. C. en het *United States National Museum*, eveneens aldaar, ter reproductie in bruikleen afgestaan. Alleen de afbeeldingen der *Pereskieae* en *Opuntieae* zijn speciaal, naar daarvoor eveneens van Dr. J. N. Rose ontvangen foto's, voor deze verhandeling nieuw vervaardigd, omdat die welke voor dit deel van de Monographie gebruikt werden, alle door een scheepsbrand verloren gingen.

Tezamen vormen de afbeeldingen een reeks die een goed beeld geeft van de systematische samenhang der *Cactussen*, beginnende bij de *Pereskia's* die, nog niet succulent, zich in hoofdzaak door bloeiwijze en vruchten van andere loofboomen en struiken onderscheiden, dan van die geslachten die bij de verzamelaars het meest geliefd zijn n.l. de onderfamilie der *Cereeae*; de grootste en tevens het rijkst aan schoon bloeiende soorten, om te eindigen met de *Rhipsalidanae* die zich, voor het meerendeel, van den grond hebben vrijgemaakt en als *epiphyten* (dus *niet* als woekerplanten) op de stammen en takken van de boomen in de oerwouden, o.a. van Brazilië, hebben genesteld.

Ik heb van de *Pereskieae* en de *Opuntieae* thans niet zooveel opgenomen omdat die minder tot de favorieten behooren, de afgebeelde soorten mogen bewijzen hoe zeer ten onrechte, want er zijn hoogst elegante en in ieder geval buitengewoon interessante species bij.

Enkele voor het eerst in de Monographie beschreven nieuwe soorten heb ik van de aanduiding *spec. nov.* voorzien. Men zal

het meerendeel dezer planten voorloopig nog wel niet bij de handelaren aantreffen, eerst zal daarvoor de economische toestand van Europa veel verbeterd moeten zijn, daar het bij de huidige valuta-verhoudingen onmogelijk is om plantenziekers opdrachten tot kostbare reizen te geven naar Mexico of de Centraal- en Zuid-Amerikaansche landen, waar het meerendeel gevonden wordt. Bij dergelijke reizen moet men al heel spoedig met zeer groote bedragen gaan rekenen.

Toch geloof ik dat, ook zonder overmatige kosten, zeer geleidelijk die nieuwe soorten naar Europa geëxporteerd zullen worden, daar bij de groote toename van het aantal Vetplantenverzamelaars velen hun kennissen in de Cactusgebieden aanschrijven en om toezending van wat voor de hand komt verzoeken, en daar de *Cactussen*, ondanks hen die beweren dat het langzame groeiers zijn, in onze culturen hard groeien, zal langs dien weg spoedig genoeg stekmateriaal beschikbaar komen.

Over de nomenclatuur (de namen der planten) dien ik eenige inlichtingen te geven daar sommige namen den Lezer eenigszins vreemd zullen schijnen of zelfs geheel onbekend zijn.

De heeren Britton en Rose hebben, omdat meestal planten met te veel uiteenloopenden habitus uit deze Familie tot één geslacht werden gerekend, jaren lang bijzondere aandacht gewijd aan de *Cactussen* en na zeer zorgvuldige bestudeering zoowel van planten in den wilden staat als in verzamelingen, een systeem opgesteld waarbij de zeer heterogene groepen, die tot nu toe als Geslachten golden, weiden geschift en tot werkelijke Geslachten omgewerkt, zoodat nu als zoodanig geldt een zeker aantal species, waarbij uit de groeiwijze, de bloemen enz. blijkt, dat zij bij elkander be-

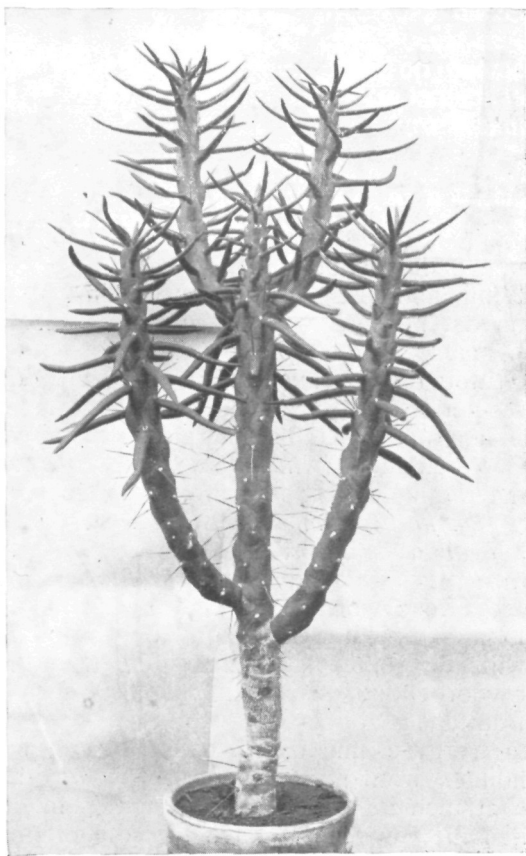

fig. 7. *Opuntia subulata* (Muhlenpf) Engelm.

hooren en inderdaad een soort eenheid vormen.

Veel van die schijnbaar nieuwe namen zijn in werkelijkheid reeds stokoud, doch buiten gebruik geraakt. De naam *Astro-*

fig. 8. *Opuntia santa-rita* (Griff et Hare) Rose.
wante andere soorten.

Schumann heeft echter den ouden naam in zooverre recht gedaan dat hij een ondergeslacht voor deze soorten ontwierp onder den naam van *Astrophytum*.

Britton en Rose hebben in dit geval de oudste naam weer in eere hersteld en Schumann's ondergeslacht uit *Echinocactus* gelicht en tot zelfstandig Geslacht *Astrophytum* verheven.

Zoo ook met *Epithelantha micromeris* Web., die bij Schumann, in navolging van Engelmann, *Mamillaria micromeris* Eng. heet of met *Gymnocalycium denudatum* Pfeiff., bij Schumann : *Echinocactus denudatus* Lk et Otto geheeten, die respectievelijk weer als zelfstandige geslachten *Epithelantha* en *Gymnocalycium* door Britton en Rose worden beschreven en zooveel andere meer.

In mijn boekje „*Cactussen*” heb ik reeds eenigermate met die gewijzigde nomenclatuur rekening gehouden en thans heb ik zonder voorbehoud de namen volgens die heeren overgenomen.

Daartegen zouden bezwaren geopperd kunnen worden doch men vergeve mij dat ik daarmee niet te ernstig rekening heb gehouden want mijn inziens kunnen die niet zwaar wegen.

Wat toch is het geval ? De namen in de catalogi der kweekers zullen niet overeenstemmen met die uit het door mij nagevolgde systeem ; hetzelfde zullen wij in de literatuur ontmoeten en eindelijk zullen wij vele der naamhoutjes bij onze planten moeten

phytum
b.v. werd
reeds in
1839 door
Lemaire
gebruikt
voor de
plant die
later door
den Vorst
van Salm
Dijck en
nog later
eveneens
door prof.
K. Schu-
mann
Echino-
cactus
myrios-
tigma
werd ge-
noemd en
voor daar
aan ver-

veranderen. Mag dat nu een reden zijn om in de jonge **Nederlandsche** liefhebberij na te laten de meest up-to-date classificatie enz. te volgen ?

Neen immers ? In de kweekers-catalogi ontmoeten wij nu reeds meerdere van de Amerikaansche namen ; *Selenicereus*, *Hylocereus*, *Lemaireocereus* e. a. hebben reeds zonder protest daarin hun intrede gedaan en kunnen dus (en *zullen* ook) geleidelijk door de andere gevolgd worden.

Voor de litteratuur behoeft er evenmin zoo heel veel bezwaar aan gehecht te worden ; indien den eersten tijd de nieuwe naam gevolgd wordt door dien der oude richting (als synoniem), zooals ik in deze bladzijden voorga, komt ook dat even kalm in orde.

En de naamhoutjes ? Nu, die laten wij rustig staan tot zij vernieuwd moeten worden en dan herdoopen wij gelijktijdig.

De bezwaren zijn zóó gezien zoo groot niet en volgen wij Britton en Rose, dan volgen wij een richting die, zooals ik reeds schreef, gebaseerd is op : „field operations”, dat is : onderzoek aan de planten op hun natuurlijke standplaats, die dus moeten gelden als zuivere vertegenwoordigers in tegenstelling met die van het thans geldende systeem dat grootendeels is opgebouwd naar in Europa in kassen gekweekte planten, die, wij hebben

fig. 9. *Opuntia brasiliensis* (Willd.) Haw.

het helaas maar al te dikwijls ondervonden, o, zoo vaak, door hybridisatie eigenlijk niet veel meer met de origineele planten

te doen hebben, het *oude* Geslacht *Echinopsis* b.v. is daar een sprekend voorbeeld van.

Ik herhaal daarom nog eens dat er dikwijls, in het huidige systeem, zeer heterogene soorten tot één Geslacht zijn te zamen gebracht, zij het dan ook dat men door bepaalde gedeelten ter onderscheiding een eigen groepnaam te geven, getracht heeft de moeilijkheden eenigszins te ondervangen.

Doch wat voor nut hebben die groepnamen, wanneer de groote massa die toch niet kent en men door blijft gaan sterk uiteenlopende Geslachten als b.v. *Myrtillocactus* met zeer stoute groeiwijze opvallend kleine bloemen en besachtige vruchtjes en daarnevens *Hylocereus*, als klimcactus van veel zwakkeren bouw, met reusachtige bloemen en vruchten ter groote van een appel, doodkalm, zonder meer, *Cereus* te noemen?

Het komt mij logischer voor om daar, waar groei-

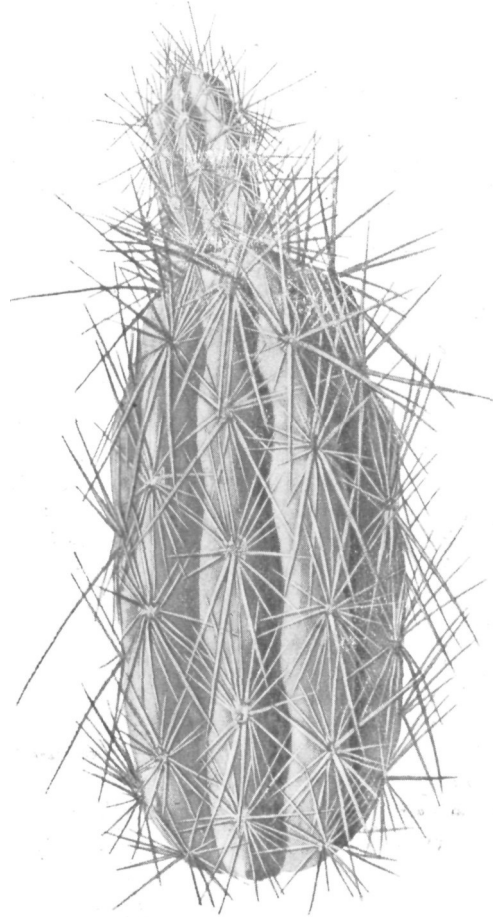

fig. 10. *Grusonia bradtiana*(Coulter) Br. et Rose. wijze, bloemvorm, vrucht enz. een scheiding noodig maken, ook inderdaad die scheiding door te voeren en dan niet een groep uit een Geslacht tot ondergeslacht te decreteren, doch werkelijk een nieuw Geslacht in te voeren onder een naam die eventueel meer of minder aan den familienaam herinnert

Wil men dan van verschillende Geslachten een groep vormen dan kan dat, zonder aan de geslachtsnamen hun waarde te ontnemen, zonder bezwaar geschieden.

Zal men mij hierin willen volgen? Och, ik waag het er op, want ik beschouw deze nieuwe rangschikking als juist en gemakkelijk en datgene wat juist is en bovendien gemak aanbrengt, klopt niet licht vergeefs bij ons aan.

Volgt men mij niet, dan wordt de waarde van deze bescheiden verhandeling er niet minder om, want ik heb hierin zelve, zoals ik reeds schreef, den weg gevolgd om na de nieuwe namen, als synoniem, den tot nu toe meest bekenden naam bij te voegen.

Terugblik.

Wanneer wij op een van de gure en donkere dagen omstreeks Kerstmis door de ramen naar buiten turen, dan vaart ons onwillekeurig een huivering door de leden als wij zien, hoe de jacht-sneeuw de oogen der menschen verblindt en de noordoostenwind den spot drijft met al wat wij aan hebben en ons tot in merg en been doet verkillen. Dan denken wij vaak terug aan de dagen, dat wij bij onze *Cactussen* en *Vetplanten* stonden om te genieten van den groei, doch bovenal van den bloei.

En al mogen wij overtuigd zijn van de noodzakelijkheid van den winter en er van doordrongen zijn dat deze nuttig en noodig is voor mensch, dier en plant, de meesten onzer zullen het zeker met mij eens zijn, dat wij liever in een tijd leven, dat wij de planten een flinke broes moeten geven dan dat wij nu al het mogelijke moeten doen om ze tegen vocht en koude te beschermen.

Als wij dan zoo staren uit de gezellige huiskamer, waar de warmte van de kachel ons weldadig aandoet, dan dwalen onze oogen voor de zooveelste maal over de gedoornde vrienden en zij blijven rusten op hen, die ons in den afgeloopen zomer zoo menigmaal verrasten met haar heerlijk schoone bloemen.

Daar is dan in de eerste plaats *Mamillaria Bocasana*, een van onze eerste bloeisters. Hoevele dagen hebben wij niet gekeken, zelfs met de loupe, of wij tusschen de tepels nog niet de knoppen ontdekten, en hoeveel malen zijn wij onvoldaan teruggekeerd, totdat wij op zekerem dag de voldoening hadden, dat zij te zien waren. Mijn geduld werd dan ook spoedig beloond doordat zich na circa twaalf dagen 16 bloemen aan mijn oog vertoonden, welke gelijk open waren.

Als tweede in de rij noem ik *Mam. longimamma*, die, nadat zij eenigen tijd met geschrompelde tepels had gestaan, zich plotseling uitzette om na drie weken zich met vier groote, stroogeel bloemen te tooien, welke tegelijk open waren. Voorwaar een schoon gezicht!

Ten derde *Echinocactus Ottonis*. Heel lang heeft het geduurd eer het mij vergund werd een blik te slaan in het heiligdom van deze bloem. De slechte zomer deed de knop zeer langzaam ontwikkelen, doch de moeite van het lange wachten werd ruimschoots beloond. Toen zij zich dan op zekerem dag in al haar schoonheid voor mij ontplooid had, stond ik een oogenblik stil in volle bewondering peinzende over de onzichtbare machten der natuur waarvoor wij eerbiedig zwijgen. De bloembuis zelf is met lichtbruine haren bezet, terwijl de bloembladen als schubben vier of vijf dik over elkaar heen lagen, prachtig zijdeglanzend, citroengeel van kleur. Voegt men daar bij de vuurroode stempels, dan kan men zich wel indenken, dat het een aanblik was om nooit te vergeten.

Zoo zou ik kunnen voortgaan en de lijst aanvullen met vele mooie soorten, doch voor heden genoeg.

Ook de niet bloeiende soorten zijn in den winter het bezichtigen waard. Zoo zie ik staan *Pilocereus fossulatus* en *Pil. Celsiusianus*, welke met haar zilvergrijze 3 cM. lange haren en bruine

doorns een aangename indruk maken tusschen de niet behaarde soorten. Verder zie ik nog *Mam. senilis*, de „grijsaard-Mammillaria”, welke als een blinkende ster tusschen alle de andere de aandacht trekt. *Mam. rhodantha* met rood-bruine, *Echinocactus Grusonii* met witte doorns, *E. cactus Mihanovichii*, met paarse kleur, *E. cactus Monvillei* zuiver groen, en zoo kan ik doorgaan, ook wat betreft b.v. *E. cactus stenogonus*, met lange doorns en *E. cactus Williamsii*, die in 't geheel geen doorns heeft.

Uit het bovenstaande blijkt reeds duidelijk, dat een verzameling cactussen er heusch niet eentonig behoeft uit te zien.

En ten slotte zie ik nog op een apart hoekje een aantal importplanten welke ik door bemiddeling van onzen geachten voorzitter mocht ontvangen. In elke verzameling, hoe groot of klein, valt de aanwezigheid van importplanten onmiddelijk op. Er is beslist geen Cactus of Vetplant, hetzij uit zaad of van stek gewonnen, die de kleur maar even kan benaderen van dit groepje. Het is precies zooals de heer Chr. de Ringh schreef in „Succulenta” No. 8 van den vorigen jaargang : „het stof der wildernis ligt nog op hunne kleeren”.

Doch wanneer nu de eerste zonnestrallen haar warmte doen gevoelen, dan denke men niet, dat de zomer nabij is. Men beginne nog niet met water te geven, doch wachte geduldig de Meimaand af, om dan met frissche moed aan den arbeid te gaan, overtuigd, dat ook voor onze Cactussen en Vetplanten de rusttijd nuttig en noodzakelijk is.

A'dam, Jan. 1924.

H. W.

Een praatje over een kleine Cactusverzameling.

Reeds als kind trokken de enkele *Cactussen* die mijn moeder in de vensterbank en op een tafeltje voor 't raam had staan, meermalen mijn aandacht, 't Waren : een paar bolvormige, waar ze echter niet erg gelukkig mee was, tenminste die zijn succesievelijk verdwenen ; een *Phyllocactus* en een *Epiph. truncatum*, die elk jaar volop bloeide.

De belangstelling, die ik als kleine jongen daarvoor dus reeds had raakte in den tijd van studeeren op den achtergrond, maar kwam, toen ik mijn bestemming bereikt had, weer naar voren. Ik kende echter o zoo weinig van de rijkdom van soorten en variëteiten der *Cactussen*. In dien tijd zag ik voor het eerst een *Cereus flagelliformis*. Hij stond in een ouden emmer bij een boer in den tuin. Op mijn verzoek kreeg ik een paar stekjes, welke met een paar Phyllostekjes het begin werden van mijn verzameling.

Niet lang daarna werd mij op mijn verzoek de mooie geïllustreerde catalogus van de Laet toegezonden, die nog steeds in mijn bezit is. Daaruit bestelde ik een paar jonge planten. Absoluut onbekend met de meer of mindere gemakkelijkerheid van kweekwijze, zocht ik volgens de illustraties een paar *Cactussen* met mooie bloemen uit. Een *Phyllocactus* met witte bloemen en een met oranjekleurige, die nog in mijn bezit zijn en meermalen bloeiden, een *Cereus rostratus*, waaraan ik nog nooit een bloem zag en een paar *Echinocactussen*, die geregeld bloemen

vertoonen. Daar bleef het de eerste paar jaren bij, totdat ik in aanraking kwam met een paar jongelui, die ook oog hadden voor 't schoon van de Cactussen en enkele exemplaren daarvan verzorgden. We gingen menigmaal over en weer kijken. Ofschoon 't wel ongeveer 12 jaar geleden is, herinner ik me nog duidelijk dat ze mij eens op een avond lieten roepen om te kijken naar een bloeiende *Echinopsis*. Ik wist niet wat ik zag : zoo'n schitterend mooie bloem. Gelukkig zaten er enkele jonge bolletjes aan en rijk als een koning trok ik er mee naar huis.

Zoo breidde zich langzamerhand mijn collectie uit. Dan eens een paar stekjes van een kennis; op een andere keer voor een paar gulden uit België laten komen; ook één maal uit Erfurt en uit Den Haag, zoodat ik op dit oogenblik een aardige verzameling heb, van ongeveer 70 stuks in 45 verschillende soorten. Niet zoo'n bijzonder groot getal; maar ik geloof juist dat de fout van vele cactusliefhebbers is, dat ze veel te veel soorten hebben, vooral in den beginne. Als ik bijv. lees dat iemand, die geen kennis heeft van de kweekwijze, door ervaring, na anderhalfjaar nadat hij er mee begon, reeds 120 planten heeft, dan verwondert het mij niet dat 't resultaat lang niet aan de verwachting beantwoord heeft. Neem toch niet te veel hooi op de vork; begin liever in 't klein, dan kunt ge met zorg alles nagaan. Het cactuskweken leert men niet, naar mijn meening, met even een boekje door te lezen. Ja, wel is dat noodig en o zoo nuttig en ik zou mijn handboekjes niet graag missen, maar ook hier is ondervinding de beste leermeester.

Steeds was het mijn streven om mooie gave planten te kweken. Planten die beschadigd waren, moesten, als ik er maar weer een jonge plant van gekweekt had, verdwijnen. Ieder die dan ook mijn *Cactussen* ziet, getuigt ervan hoe mooi gaaf en frisch ze er uitzien. Daar zijn meerdere flinke exemplaren bij. Een *Mam. rhodantha* bijvoorbeeld van 38 cM. hoog en 13 in doorsnee ; een paar zuilvormige *cereus*-soorten van ruim 50 cM. lang, een *Echinopsis* van 17 cM. hoog en evenveel in doorsnee. Een *Mam. bombycina* met twee hoofdbollen van 18 cM. lang en talrijke zijbolletjes; een *Echinocactus Ottonis* var. 19 cM. hoog.

Des zomers staan ze de laatste paar jaar in een broeibak; vroeger had ik ze in een serre op 't zuiden. Buiten in de bak is echter verre te verkiezen. Ze groeien er veel sterker en de bloei is veel rijker.

Den geheelen zomer door heb ik bloeiende *Cactussen*.

De *Echinopsis*soorten vertoonen telkens weer opnieuw hunne schitterende bloemen. Daar zijn er bij, die in den afgeloopen zomer tweemaal met eenige bloemen getooid waren, en nu nog knoppen hebben, die in de bak wegens te weinig warmte in den herfst, niet meer tot ontwikkeling kwamen. 'k Ben benieuwd of deze knoppen zich in 't voorjaar verder zullen ontwikkelen. Ook *Echinocactus Ottonis*, *denudatus*, *microspermus*, (zie de gekleurde plaat in 't Julinumnummer van den vorigen jaargang) e. a. bloeiden rijk. Bij de eerste waren soms zes bloemen tegelijk open, als een krans boven op de plant. De *Mamillaria's* laten zich ook

niet onbetuigd, maar prijken, sommigen den geheelen zomer door, met talrijke kleine bloempjes. Zelfs een paar *Echinocereus* hebben hun bloemen niet teruggehouden. Helaas is in de zomer die voorbijgegaan is, een groote plant v. *Echinocer. procumbens* gaan kwijnen en naar ik vrees verloren. De oorzaak is mij onbekend. 'k Heb de plant uit de pot gehad, maar aan de wortels was niets te zien. Wat zijn de bloemen van *Echinocereus* over 't algemeen mooi, maar ze komen niet gemakkelijk te voorschijn. Reeds jaren heb ik een geënt exemplaar van *Echinocereus dasyacanthus*, maar nimmer nog een spoor van knopvorming. Over de kweekwijze zijn de specialiteiten op cactusgebied het ook niet eens. In 't boekje van Rother over cactuskweken wordt voor *Echinocereus* de warmste plaats des zomers aanbevolen, terwijl wijlen hortulanus Fiet mij antwoordde op een desbetreffende vraag, dat *Echinocereus* het heel koud wil hebben. Ook hij sukkelde echter met 't in bloei krijgen.

Des winters staan de *Cactussen* in een kamer, met ramen op 't Zuid-Oosten en Zuid-Westen. Lang niet altijd wordt er gestookt; meestal slechts een paar dagen van de week. 't Gebeurt menigmaal dat de temperatuur 's morgens amper boven 't vriespunt is. Daarvan zag ik echter nooit nadeelige gevolgen. 't Schijnt dat droge koude, als 't maar niet vriest, geen kwaad doet. Veel meer moeten we oppassen met gieten. Dat is trouwens altijd een zaak van belang. Ook zomers. Dan houdt de *Cactus* wel van een vochtige grond, maar geen drassige. Uitstekend werkt een zacht regenbuitje. Dan is het of een paar dagen daarna alles nieuwe groeikracht gekregen heeft. Maar 's winters vooral voorzichtig. Liever in 't geheel niet gieten dan zonder kennis van zaken. En als om de 14 dagen eens een beetje gegoten wordt, dan moet het vertrek goed warm wezen.

Zoo heb ik iets verteld van mijn *Cactussen*. Ik ken geen interessanter planten. En wat sommigen ook denken, de kweekwijze is niet moeilijker als van andere potplanten. Maar 't is alsof velen meenen, dat men cactussenkweken direct moet kennen. Dat gaat evenmin als met andere planten. Hebt ge wel eens *Gloxinia's* gekweekt? Gaat dat van zelf? Immers evenmin.

De *Cactus* is voor mij een dankbare plant, waaraan de moeite ruimschoots besteed is. Eén ding vind ik echter wel eens jammer. Dat er zoo weinigen zijn, die eens komen kijken uit belangstelling.*)

En dat ik in mijn omgeving niemand heb, die een flinke verzameling heeft, tenminste voor zoover ik weet, waar ik de namen kan te weten komen van enkele exemplaren, die ik gekregen heb als stekken zonder naam. Vooral is dat 't geval met de *Echinopsis*-soorten, waarvan ik de soort-naam van vele niet ken.**)

Ik hoop niet dat ik de lezers van „Succulenta" met mijn geschrijf verveeld heb. Ik deed het omdat er steeds op aan gedrongen wordt dat ook de leden eens iets zullen meedeelen.

Mocht de Redactie hieraan iets hebben toe te voegen tot leering, dan zal zij mij daarmee verplichten. K.

*) Opmerking 1. Indien de geachte inzender naam en adres in „Succulenta" opgeeft zijn wij er van overtuigd, dat het hem niet aan bezoek zal

ontbreken. Dit is trouwens de weg, die moet leiden tot nauwere aaneensluiting, zooals reeds herhaaldelijk in „Succulenta" werd betoogd.

***) Opmerking 2. Ook in dit opzicht is het Bestuur steeds gaarne tot het geven van inlichtingen bereid. Vooral, wanneer het planten betreft, waarvan men stekken bezit, sture men ons eenvoudig een exemplaar als monster toe. Op deze wijze is het ons reeds meerdere malen gelukt onze leden terwille te zijn. Als het evenwel Echinopsis-stekken betreft, is de kans op een juiste determinatie vrijwel uitgesloten, aangezien deze sterk variëren en eerst op lateren leeftijd hun karakteristieke kenmerken vertoonen, gesteld dat het geen bastaarden zijn, want ook dan nog is de naam meestal niet met juistheid te zeggen. RED.

Bestuursvergadering.

Op den tweeden Kerstdag hield het bestuur ten huize van den penningmeester hare eerste officiële vergadering. Een keer in de 5 jaar is zeker niet te veel, en er zijn soms zaken welke moeilijk langs schriftelijken weg behandeld kunnen worden. In 't kort resumeeren wij het voornaamste van het behandelde.

1e. werd besloten voor de eventueel dezen zomer te 's-Gravenhage te houden speciale Vetplantentoonstelling f25.— aan prijzen beschikbaar te stellen ;

2e. kwam men overeen, dat, wegens het bedanken van den heer van Wylick als bestuurslid, geen nieuw lid aan het bestuur zal worden toegevoegd, doch dat in de grootste centra een paar leden zullen worden aangezocht als corresponderend lid de belangen der vereeniging te behartigen en het bestuur met advies te dienen ;

3e. kwam ter sprake, dat de medewerking der leden betreffende het geven van artikeltjes in „Succulenta" nog niet zeer algemeen is. Ten einde den inhoud van ons orgaan wat meer veelzijdig te maken, zullen eenige leden, van wie bekend is, dat zij daartoe wel in staat zijn, worden verzocht voortaan zoo nu en dan eens een bijdrage voor „Succulenta" te leveren. Wij vertrouwen dat dit verzoek niet vergeefs zal zijn, en dat ook de andere leden, zooveel in hun vermogen is, zullen trachten eens wat ten beste te geven ;

4e. zal met het geven van gratis stekjes aan nieuwe leden worden doorgegaan. Daar onze penningmeester reeds vele zijner mooie planten geheel gesloopt heeft om aan materiaal te komen, zal eenig zaad worden aangeschaft, terwijl de leden die stekjes over hebben, beleeft verzocht worden deze aan den heer v. d. Houten toe te zenden. Met het geven van gratis stekjes hebben wij het afgelopen jaar veel succes gehad en gaarne zullen wij hiermee ook het komende seizoen doorgaan ;

5e. wordt besloten zoo mogelijk eenige cliché's naar origineele uit Amerika ontvangen foto's van *Cactussen* en naar hier te lande vervaardigde teekeningen van *Mesembrianthemums* te laten vervaardigen. Met de cliché's van *Cactussen* welke wij nog uit Amerika in bruikleen verwachten, en de door ons zelf bestelde zullen de eerstvolgende nummers schitterend geïllustreerd kunnen worden. Dit nummer van *Succulenta* mag reeds als een staaltje gelden. Bovendien zal van „onze gedoornde Vrienden" een overdruk in boekvorm verschijnen, dat een pracht album belooft te worden, zooals zelfs in het buitenland nog niet verscheen. Daar dit vele kosten meebrengt, doen wij hierbij een beroep op onze geboede leden, om door het geven van een extra bijdrage het verschijnen dezer illustraties mogelijk te maken. G. D. D.

J. van Hassel	JZN.	Nijkerk (Geld.)	Gasthuisstraat
J. Vinkenborg		Enschede	Parkweg 101
G. Blokhuis		's-Gravenhage	v. d. Eyndestr. 10
C. H. Wessel p.a. familie	Lammers, Enschede		Haaksbergerstr. 39
K. de Jong Mzn.		Nijmegen	„De Westerhelling"
H. P. Miedendorp		Rotterdam	Crooswijksche kade 12B
Mej. C. Lijscklama a Nijholt	Berg en Dal bij Nijmegen		Apostelenweg 72
H. J. Bakhuis		Veessen (Gem. Heerde)	
Pastoor Rooswinkel		Ede (Geld.)	Stationsweg 50
Mevr. de Ridder—Ledeboer		's-Gravenhage	Statenlaan 97
A. Boers		Dordrecht	Weerhuisplein 27

A. Demmink	Amsterdam	1e Atjesir. 35
Mevr. W. H. Willems	Enschede	Brinkstraat 24
Mevr. M. Geriach—van Rhijn,	Amersfoort	Utrechtcheweg 109
E. H. J. Cunaeus	Delft	Poortlandlaan 35
J. F. Carrière	"	Kanaalstr. 7
Mej. N. Senf	"	Nieuwe Plantage 72
Mevr. Carrière	's-Gravenhage	Trompstraat 69
F. H. Esser, Scheik. Ing.	Rotterdam	Mathenesserlaan 362b
J. Bakker, Mijnb. Ing.	"	Graaf Florisstr. 95
P. Hans, Leeraar H. B. S.	"	Voorschoterlaan 22b
G. C. Pool	Haarlem	Esschilderstraat 13
J. de konijn	Amsterdam	Tollenstr. 108
J. C. Brouwerens	Tuindorp-Oostzaan	Kometensingel 273

CONTRIBUTIE 1924. Tot onze grooten spijt kunnen we voorloopig van den Giro-dienst geen gebruik meer maken, zoodat we helaas verplicht zijn onze toevlucht te nemen tot de voor ons meer omslachtige methode der postwissels. Onze leden vinden dan ook bij dit nummer ingesloten een bedrukt formulier, waarvan ze zich bij de toezending kunnen bedienen, zij die reeds betaalden, gelieven dit formulier als niet-gezonden te beschouwen. Mocht de Postgiro binnen afzienbaren tijd weer normaal functioneeren, dan kan de contributie ook worden voldaan door overschrijving op postrekening 34988 ten name van onzen penningmeester (den heer J. M. van den Houten, Mathenesserlaan 364, Rotterdam). Het minimum bedrag is Fl. 2.50, doch dit is eigenlijk berekend naar een ongeïllustreerde uitgave van Succulenta en waar het in onze bedoeling ligt dit jaar met een aantal eigen en oorspronkelijke clichés voor den dag te komen, kunnen we niet nalaten onze leden nogmaals te verzoeken de contributie met klein bedrag vrijwillig te verhoogen, evenals dit ook reeds vorige jaren door meerderen geschiedde.

ADRESVERANDERINGEN. Het adres van den heer H. de Jager is na 20 dezer: Hugo de Grootstr. 36 bis Utrecht. De heer J. Schroevers woont thans Wormerveer, Marktstraat 81; de heer P. L. G. v. Leeuwen Tuindorp Oostzaan, Kometensingel 77.

ZADEN UIT TEXAS. Om onze leden, nu het vrijwel onmogelijk is gebleken in Europa zaden te bekomen, toch in de gelegenheid te stellen een proef te nemen met het zaaien van cactussen, heeft het Bestuur eene bestelling van zaden gedaan in Texas. Hoewel het bekomen van dergelijk zaad vrij lastig en kostbaar is, heeft zij gemeend dit tegen zeer billijken prijs beschikbaar te moeten stellen, zoodat het aantal deelnemers zoo ruim mogelijk kan zijn. Begin Maart zal hierover een nadere mededeeling in S. verschijnen. Het spreekt vanzelf dat versch geïmporteerde zaden de meeste kans op succes waarborgen, zoodat een nadere aanbeveling wel overbodig mag heeten. Zij, die ons wat propagandastekken toesturen, krijgen een portie zaden gratis.

Correspondentie.

De heer v. H. v. I. te Wageningen schrijft ons :

Van de pl.m. 100 korrels gemengd zaad verkreeg ik een veertigtal plantjes. Hoewel de meesten nog klein zijn, bevinden er zich ook een zestal reuzen onder, die onderaan nog twee blaadjes dragen, vreemd genoeg, op een vrij dunne steel staan. Wat kunnen dat zijn ?

Vermoedelijk heeft u hier te doen met Opuntia's, die houden van opschieten en ook de groeiwijze komt daar het meest mee overeen. De beide kiemblaadjes zullen wel spoedig afvallen en dan zal de plant wel een schijf-vorm gaan vertoonen. Het doet ons genoegen te vernemen dat uw zaaierij succes heeft gehad en raden u aan er mee door te gaan.

De heer J. E. K. te O. wil gaarne weten op welke wijze zinken stek-etiketten het best beschreven kunnen worden. Heeft de heer K. het al eens met Oostindische inkt beproefd.

V. G. P., H. B. e. a. zonden ons interessante bijdragen, welke wegens plaatsgebrek niet meer in dit nummer konden worden opgenomen. De drukker verzoekt ons het papier van in te zenden bijdragen slechts aan één zijde te beschrijven; dit vergemakkelijkt het zetten.